Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan ave. Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9611.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i Kanada $1.00
Halvt år, i förskott 1.00
Helt år till Förenta Staterna 2.00
Helt år till Sverige 2.50
Halvt år till Sverige 1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sensas, om ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, omfvende att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras en dast å den gula adressklappen

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Sifferfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Föreningsannonser, önskan, etc. 50c per gång Å-utrymme icke överstigande 1 tum en kol spalt. Betalning för enkanonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 2 Februari, 1921.

De progressivas uppgift.

PÅ DITT HELA TAGET blev ej de progressivas framgångar så stora som man hoppats. Det är tydligt att Ontario delvis föll till korta med att ge västern det understöd, som man väntade från denna provins. Det fordras ej stort skarpsinne för att se att Ontario med överraskande villighet lät locka sig av de gamla partierna. De konservativa och liberalerna erhöllo omkring 60 säten emot de progressivas av ett tjog eller så. Det är klart att den grundlösa fruktan för klassregering samt deras djuprotade fördom till förmån för den protektiva tarifven vann över de endast halvsmälta doktrinerna av den nya nationella politiken. Den entusiasm, som ur Crerars tal tycktes uppväcka, synes ha dött ganska snabbt.

De progressivas ringa antal i Ontario etablerar det faktum, att den verkliga känslan för låg tariff är koncentrerad i prärieprovinserna. De liberalas styrka ligger i Quebec och Nova Scotia och dessa provinser komma på sätt och vis att för de närmaste fyra åren bestämma canadisk politik. Då man inser detta i västern, kommer man också att inse den progressiva rörelsens kritiska ställning. Den första omgången i striden mot protektion har förbättrat de progressivas ställning i parlamentet, men resultatet tillkännager ej att de vunnit anhängare utom prärieprovinserna.

För att kunna fasthålla sitt grepp på de senare och för att kunna övertyga majoriteten av det övriga Canada om att just denna huvudprincip i det progressiva programmet måste adopteras, ifall Canada skall gå framåt i välmåga och befolkning, så måste de progressiva företaga en mycket omfattande upplysningskampanj. Om detta göres, så är faran för att Manitoba, Saskatchewan och Alberta liksom Ontario skall drifta tillbaka till de gamla partierna ganska liten. Hittills är det blott en ringa del av de progressiva, som inse detta, fast vi måste till vår glädje erkänna, att Manitobas farmare vid sin senaste konvention även hade ögonen öppna för detta.

Frågan är nu, huruvida de progressiva komma att vila på sina lagrar och nöja sig med att vakta på, vad deras ombud i parlamentet kunna uträtta, eller om de genast sätta i gång med en verklig upplysningskampanj i stället för att uppskjuta allt verkligt arbete till strax före nästa val. De progressivas attityd under den kommande tiden kommer att avgöra, huruvida det är en verklig politisk rörelse eller endast en reaktion av farmarsamhällena emot det nuvarande ekonomiska tillståndet. Om den progressiva rörelsen i verkligheten är ett nationellt parti med en nationell politik, så kommer den att genast bereda sig för en andra strid. Vi hoppas att detta är fallet samt att farmarna landet runt redan i dag börja en intensiv kampanj för upplysning samt för att värva nya medlemmar. Canadas farmare ha rättighet att göra sig hörda, ty de utgöra det största procentantalet av landets befolkning. Men för att nå sitt mål så fordras thärdighet och enighet samt moraliskt mod nog att ej låta sig nedslå av svårigheterna eller i misströstan låta lura sig av locktonerna från andra partier. De progressivas uppgift är att för varje dag prestera ett målmedvetet arbete på att samla allt flera farmare under sinnana fanor samt inbördes tröska ut vetet från agnarna, då det gäller antagandet av program eller sunda ekonomiska och politiska grundsatser.

Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och belande Lotion-Murine för rodnad, irritation, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-12.

Edra ögon

Murine Remedy Co., Chicago

DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM BRIGHT'S DISEASE BACKACHE DIABETES
4087 THE PROP

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Snapshots från civilisationen.

EN JÄRNVÄGSPRESIDENT får $3.000 i veckan för att sitta på sitt kontor, men lokomotivföraren, som varje dag riskerar sitt liv, avfärdas med $60 i veckan. Finanserna synas vara värda mer än ett människoliv.

En fabrikant av "chewing gum" får hundratusen om året under det en vetenskapsman kan skatta sig lycklig, om han ej hungrar.

Ägaren av en maskin gör en förmögenhet — uppfinnaren av maskinen får leva på sina vänners barmhärtighet — om han har några.

Skollärare måste nöja sig med en spottstyver, men basen för en korvfabrik är miljonär.

En ung man, som har "kungen till morbror", får ett lätt arbete med hög betalning. En annan ung man, som på grund av meriter borde ha haft detta arbete, blir missmodig samt hamnar bland de misslyckade existensernas skara.

Sådana äro vi.

UNDER DENNA RUBRIK skriver märket "Welland" i vår pigga och vakna kollega Sv. Pacific Tribunen följande tänkvärda artikel, som vi härnedan återgiva i dess helhet:

"Svenskarna äro ett trögt folk, fullt av hetsigheter". Det var den store Gustav I av Vasa, som lät dessa ord beskriva sina undersåtars psykologi. Hos honom själv var det hetsigheten, som var det mest framstående. Såsom vi voro på hans tid, sådana äro vi i dag, ty människorna förändras inte mycket på några tusen år, och mindre på några hundra.

Kampen för livsexistensen i den hårda norden har gjort oss resursrika, tänkande, forskande folk. Vad som göres göres väl. Detta ha vi ärvt från prehistorisk tid. Inga folk kunna uppvisa sådana välgjorda flintredskap, som våra förfäder tillverkade; inget land kan uppvisa bronsmycken, sådana som finnas i Sverige. Var finner man något så artistiskt som Sveriges runstenar t. ex. Inga skeppsbyggare hava funnit något mera praktiskt än den idé, som vikingaskeppen voro byggda på. Tusentals olika sätt ha blivit försökta, men förfädernas har visat sig vara "non plus ultra". I vår tid stå de svenska motorskeppen som det förnämsta i skeppsbyggnadskonst; praktiska, ekonomiska, och till bevis på att förfädernas sinne för skönhet ännu lever i oss, sedan de förgylda drakhuvudenas tid, hava vi inrett våra motorskepp med lyx. Havet och vildmarken är vårt käraste fält. Det var Nordens män, som först besökte den, västra hemisfären, (enligt vad vi med säkerhet veta tills datum). Det var Nordens män, som upptäckte, att det var öppet hav mellan Sibirien och Alaska (en svensk karolin, som var fången i Sibirien efter Pultava). Det var en Nordens son, som sedan kallade detta hav Berings sund efter sig själv; han var dansk. Det var ett Nordens barn, som upptäckte Nordost och Nordväst passagen, som fann Transhimalaja och löste Loop Noor-problemet; som först var vid den magnetiska polen och vid sydpolen. (Blott ett gevärsskott från den plats, där detta skrives, ligger det skepp, som varit på försök att nå Nordpolen). För övrigt kunna vi nämna André, Nansen och Otto Nordenskjöld. Äventyr och ära äro drivkrafterna bakom vår ävlan; guldet har aldrig spelat ledande roll med oss. Vikingarna kunde besuttit all världens guld, men historien förtiger någon nordisk Croesus. Det var de utav oss, som hade flera millioner i guld i Alaskas glansdagar, men som dogo fattiga. Det var en, som blivit hastigt rik, som betalade 7,000 dollars för en kyss från ett icke väl beryktat fruntimmer.

Endast en nordisk ättling kunde göra något liknande. Knappast någon annan ras man skulle låta kovan gå så handlöst. Svenskarna äro laglydiga, sävida som inte lagen sätter hinder för deras genom årtusenden nedärvda föriustelsesätt, ty då kan det väl hända, att nordbon tycker, att friheten är för mycket kringskuren och bryter igenom ringen. Volstedlagen är den enda lag, som svenskarna respektera med måtta. För att döda vemodets och melankoliens stunder tar svensken sig en upplivare. Detta har han gjort sedan hedenhös. Mjöd hemma och vin borta, och vid sådana tillfällen händer det att Longfellows ord kunna tillämpas, "Often our midnight shout set the cocks a-crowing". Berserken slumrar inte hårt ibland oss ännu.

Vid liknande tillfällen är hela livsexistensens tillvaro tecknad i Bacchus nektar, och guldet betyder mindre än ett glas vatten. Svensken är en lyckosökare och finner han guld under sökandet, så blir han en utsökt kavaljer som lyckoriddare. Hans lycka ligger inte i snöd vinning, ty det är inte nedärft. Svensken är i grund och botten aldrig nöjd; har han det dåligt, vill han ha det bra; har han det bra, vill han ha det bättre, han vill ha lyx. Dessa drivkrafter invärka på oss så att vi sällan äro stilla: Uppåt eller nedåt gör detsamma, bara det går framåt. Detta har orsakat att Sverige står på högre nivå än t. ex. Spanien. Med andra ord, civilisation och kultur. Det skulle aldrig falla en svensk in att veva på ett positiv med en apa som reskamrat. Ej häller skulle det förnöja honom att borsta skor för allmänheten. Men han kan utan bekymmer ligga i ett banbyggnadsläger i vilda ödemarker i åratal, slita hårt i ur och skur, och med en liten förmögenhet på fickan leva i glädje och lyx, så länge kovan varar, vilket sällan räknas i mer än veckotal.

Våra förfäder voro inte skoputsare och positivhalare. När italienaren faller bort, så äro skorna lika dammiga som förr och positivets låtar äro borta med vinden. Men när svensken dör, har civilisationen kommit till ödemarken för att bli beståndande. En skandinav kan i unga år bosätta sig i vilda ödemarken och rödja skog och kärr, fastän han vet, att det är värre än livstids straffarbete och blir honom till litet eller intet materiellt gagn. Detta är Trätäljas anda. Han kan fara till sjöss i 50 år under hårda omständigheter. Detta är vikingens anda. I detta val äro vi inte våra egna herrar.

En borgerlig katekes för amerikanska skolbarn meddelar "Life". Det heter däri bland annat:

Vilken är Förenta Staternas huvudindustri?

Förenta Staternas huvudindustri är produktion av truster, handeln med aktier och tillverkningen av sydamerikanska revolutioner.

Vad är en amerikansk magnat?

En amerikansk magnat är en förbrytare, som har så mycket pengar, att han endast behöver betrakta tukthuset utvändigt.

Vilka äro de förnämsta yrkena i Förenta Staterna?

De förnamsta yrkena i Förenta Staterna äro blindtarmsoperationer, reklamer och strejker.

Förenta Staterna ha 90 miljoner invånare, av vilka 45 miljoner äro kvinnosakskvinnor och 45 miljoner presidentkandidater.

Då vi sågo Arthur Meighens sista handlingar, kommo vi ofrivilligt att tänka på bibelns berättelse om den oärlige fogden, vilken ej orkade grava och blygdes att tigga. För att få ett levebröd efter sitt avskedande, efterskänkte han fordringarna för flera av sin herres gäldenärer för att dessa skulle mottaga honom, då hans herre avskedat honom. Mr. Meighen skänkte ock bort sin herres (Canadas) egendom i sista minuten, i det att han gav bort politiska ämbeten och utdelade feta kontrakt till höger och vänster. Men nu har lyckligtvis King administrationen åtminstone gjort slut på kontraktens fullföljande eller lovat göra det, och vi hoppas att den håller ord.

De utlandsspråkliga tidningarna i Förenta Staterna ha andats något lättare de sista veckorna, i det att det olagliga översättningstvånget borttagits. De svansviftande och för makten krypande tidningarna sucka nog, ty nu ha de berövats ett tillfälle att bevisa sin servilitet.

Vid U.F.M. ting samt rådsbord

Man vill gå sin egen väg och avfärdar tanken på någon som helst allians.

Stora planer för framtiden

(Forts. fr. föreg. nr.)

Speciella previlegier?

Den enda opposition, som förekom, var från J. M. Allan, vilken frågade om det icke skulle vara att söka erhålla ett speciellt previlegium med att antaga resolutionen. Den 6:te december hade de röstat emot speciellt previlegium och de borde därför nu vara försiktiga och att ej handla motsägande. Mr. Allans yttrande väckte mycket misstycke och protester hördes från alla håll.

Det var svårt att bestämma sig för, vilken av de tvenne resolutioner som framlagts, som bäst var i harmoni med mötet, men slutligen antogs en sålunda lydande resolution:

"Varför, alldenstund det är ett allmänt missnöje med det nuvarande systemet av försäljning av vår säd; och, varför den beklagansvärda ställningen inom vår jordbruksindustri är sådan, att den fordrar den federala regeringens uppmärksamhet för behovet av nationell försäljning av vete och övrig säd.

Därför beslutas att vi uppmana Dominion regeringen att återupptaga Canada Wheat Board med samma styrelse som förut och med samma vida utsträckning av förmåga att försälja vete och annan säd".

Provins-plattform.

Den provisoriska politiska plattformen förelades mötet under torsdags aftonen, och genomgicks paragraf efter paragraf. Den plattform, som förelades mötet, var med undantag av en del smärre förändringar, samma som den, som tillsänts lokalföreningarna. De förändringar, som förekommo, voro resultatet av framställningar, som gjorts av lokal och distriktsföreningarna.

Det diskuterades en del angående den punkt, som handlade om "direkt lagstiftning, proportionell representation för grupperade valkretsar, och valsedlar ägande företräde i en-medlem valkretsar", varvid en del delegater voro i favör av att däri inneslöts återkallande. Sekreteraren förklarade att direkt legislation ej inneslöt återkallande av medlemmar, ity det är ett system, under vilket elektorerna kunna genom petition framlägga ett förslag för husets begrundan eller begära, att, vad huset beslutat, må avgöras av folket genom referendum. Han tillade, att Manitoba legislaturen för några år sedan antog direktlegislation-akten, inneslutande förslagsrätt och referendum, men detta har förklarats olagligt. Men detta menas emellertid icke att de ej äro i stånd att antaga en motion som vore konstitutionell.

Slutligen antogs resolutionen sådan som ovanstående framställd i original med stor majoritet.

Skolfrågan.

Den punkt, som var i favör av uppmuntrandet av municipal skolstyrelse och av sammanslutning av skolor, kritiserade en hel del, dels på grund av kostnaderna och även på grund av den längre tid det tager för barnen att gå till och från en consolidated skola. Detta brakte Mrs. Gee på plattformen, och de män som hade motsatt sig, erhöllo en reel uppsträckning för att de skulle ställa sig i vägen för att barnen skulle erhålla den bästa möjliga undervisning. Miss J. Strang, vilken hade uppläst en vidlyftig skrivelse vid kvinnornas sammanträde, talade också för förslaget, vilket även antogs med acklamation.

Hudson Bay. järnvägen.

Ett tillägg gjordes till förslagen, påkallande "yrkande på att Hudson Bay järnvägen måtte med det snarraste kompletteras". Detta innehöll även, att i händelse Dominion regeringen vore ur stånd att utföra denna linje, det skulle utföras av de tre västra provinsernas regeringar. En del opponenter framhöllo, att även om banan bleve en success, skulle den bli så genom konkurrens med de nuvarande nationella järnvägarna. Övriga talade emellertid för fördelarna av de inbesparingar, som skulle göras genom denna kortare route till Europa, och det förändrade förslaget godkändes.

En hel del diskussion försiggick angående skatteförslaget, men antogs slutligen utan förändringar. Principen av taxerandet av oarbetat land för municipala ändamål i rent agrikulturella distrikt försvarades.

Intressanta tal.

Harry Leader, vilken besegrade premiärminister Meighen i Portage la Prairie, mottogs med entusiasm, när han presenterades för mötet på torsdags kvällen. Mr. Leader talade till de närvarande under ett par minuter och frambringade skrattsalvor, då han omtalade att det hade sagts till hans son dagen efter valet, att han var en "la'gårds vilde".

R. A. Hoey, nyvald till parlamentet från Springfield, höll ett intressant och inspirerande anförande, i vilket han framhöll samarbete mellan städerna och landet.

Dr. D. A. Stewart, föreståndare för Ninette Sanatorium, talade om tuberkulos, och framhöll nödvändigheten av organiserande för utrotandet av denna plåga genom att iakttaga försiktighetsmått. Tio procent av dödsallen i Manitoba härleddes från tuberkulos, och det var av största intresse för innebyggarne att de skulle lära veta, huru den sprides, ävensom huru den kan motarbetas.

Miss Anna Playfair, som tog aktiv del i den nyligen hållna valkampanj till förmån för de progressiva kandidaterna i västern, talade om farmareorganisationernas historia i Canada. Dessa anmärkningar voro till största del riktade till det stora antalet av stadsbor bland åhörarna. Miss Playfair avslutade med att allvarligen uppmana farmarena att leva upp till deras organisations höga ideal, och att vara stolta över att de tillhörde den största av alla professioner.

Resolutioner. Största delen av den Resolutioner.

Största delen av den tredje dagen upptogs av att taga resolutioner i övervägande.

En resolution från Roaring River lokalförening för utseende av en kommission för att undersöka skillnaden mellan priser på vete och mjöl, refererades till styrelsen. Sammaledes också en med förfrågan att järnvägarna skulle tillåta en speciellt låg frakt för havre, som skeppas till de för torka utsatta distrikten i sydvästra Manitoba.

Josiah Bennet talade om de oerhörda priser järnvägarna taga för att träbeslå sädesvagnar och styrelsen ombads att taga upp denna fråga och försöka rehålla reduktion.

Kreatura-rapporter.

Efter en kort diskussion antogos följande resolutioner:

"Varför, som brist på marknader, oerhörda frakter och de nedgående priserna hava vållat svåra ekonomiska förluster för många farmare;

Därför må det beslutas att United Farmers of Manitoba instämma med Western Canada Livestock Union i att bedja Dominion regeringen att:

Utverka sändande av feta kreatur för slaktning till inlandsstäder i England;

Att använda fartyg tillhörande The Canadian Mercantile Marine för kreaturslaster för att tvinga ned fraktkostnaderna till England;

Att genast ingå i förhandlingar för att tillåta inskeppning av levande kreatur till Förenta Staterna".

Tuberkler prov.

"Varför, som vi finna det nödvändigt att taga mått och steg att motarbeta denna rysliga smitta, tuberkuler, vilken årligen tager sin andel av liv; och varför vi tro, att det första nödvändiga steget att söka motarbeta smittan, är att hava officiellt tuberkulos prov lätt tillgänglig för alla ägare av besättningar från vilka mjölk användes till föda;

Därför beslutas att vi petitionera den federala regeringen att taga nödvändiga steg för att tillåta fri provning av alla besättningar, från vilka mjölk användes till människoföda".

Sprit-lagstiftning.

Vetande att stora ansträngningar göras för att få regeringen att återupptaga spritfrågan i denna provins;

Därför beslutas att detta möte utalar sig mot någon som helst förändring för en period av minst tre år, och att vi skola göra allt i vår förmåga för att hjälpa The Social Service Council och The Better Citizenship League för att kämpa emot dem, som nu insätta all si nenergi för en förändring av den nuvarande förordningen".

Fraktavgifterna.

Följande resoultion förelades av W. H. Lillwall från Lenore, styrkt av Albert McGregor:

"Varför, som fraktsatserna nu äro från 50 till 79 procent högre än de voro under 1917;

Och, som jordbruksprodukter nu produceras med höga omkostnader och försäljas till praktiskt samma priser som före kriget;

Och, som fraktavgifterna utgöra största delen av omkostnaderna vid försäljningen av producentens skörd och vid inköpen av hans behov för sin farm;

Och, som en stor del av producentens varor åtgår för att betala de oerhörda frakterna, att jordbruksindustrien blir ruinerad och icke längre kan fortleva;

Och, som fraktsatserna äro efter en betydligt högre basis i västern än vad de äro i östern, producerande netto-förtjänster från västern vilka äro utom all proportion till de vilka erhållas i östern;

Och, som netto-förtjänsten på sädestrafik är utom all proportion till förtjänsterna på något annat slag av trafik;

Och, varför, om icke fraktsatserna på våra huvudsakliga nödvändigheter genast försättas på samma ståndpunkt som före kriget, kommer all produktion av farmprodukter att till stor utsträckning minskas. De mindre givande farmarna komma att övergivas, och det finnes intet hopp om att bibehålla vår nuvarande farmarbefolkning, mycket mindre att erhålla den tillökning, som är så nödvändig för lösandet av vår järnvägsproblem och återupplivandet av alla affärsintressen inom Dominionen;

Därför beslutas av United Farmers of Manitoba, samlad i gemensamt möte:

Att den federala regeringen och Board of Railway Commissioners anhållas att genast reducera frakterna på nödvändiga medel, sådana som säd, kreatur, kol, trävaror, etc., till samma basis som 19197".

Resolutionen antogs enhälligt.

Följande resolution angående fraktsatser antogs även enhälligt:

"Att vi på det starkaste protestera emot de nuvarande höga fraktavgifterna, och anhålla om nedsättning av desamma genast.

Vi vidare härmed uttala vår mening, att den nuvarande Railway Commission icke giver nödvändig betjäning till publiken".

Varför, eftersom det är på tal bland järnvägarna att re-klassifisera en del artiklar av frakt ävensom att öka minimum-vikten av vagnslaster av olika slag av nödvendighetsartiklar;

Och, varför sådan re-klassifisering och ökning av minimumvikten till största delen kommer att falla på minuthandlarnas lott, och bli en ytterligare börda för konsumenten;

Därför protestera vi på det kraftigaste emot sådan re-klassifisering av vardagliga nödvändighetsartiklar, vilket kommer att öka levnadsomkostnaderna".

Konstitutionella förbättringar.

Ett förslag att förändra konstitutionen medelst majoritetsröster i stället för två tredjedelar av rösterna, som för närvarande fordras, bordlades.

En förändring i konstitutionen gjordes, vilket gör att distriktastyrelsen, i stället för distriktmötet, utser distriktsekreterare. W. R. Wood förklarade att de provinsiella sekreterarna och lokal sekreterarna utsågos av styrelsen, och detta skulle sätta distriktet under samma system.

Medlemsavgiften upptog en hel del av diskussionen. Tvenne förslag hade framlagts.

Resultatet av röstningen blev, att alla de nya förslagen nedröstades, och medlemsavgiften vill följaktligen fortfarande bli densamma som för närvarande. $2.00 avgiften uppdelas sålunda att $1.00 går till central, 25 cents till distriktet och 75 cents till lokalfonderna.

En del av fredags afton sessionen hölls i en bordkonferens, ledd av den nye presidenten, C. H. Burnell. Mr. Burnell talade om nödvändigheten av att sätta den rätta mannen på den rätta platsen, och önskade att medlemmarnas duglighet skulle rätt placeras. Han föreslog, att ett definitivt objektiv skulle vara varje lokalförenings mål, och sade att något bättre kunde icke göras än att grundligt studera fraktsatsfrågan. föreslagen av Mr Murray, på det att allmänheten väl kände till frågan, och deras mening hava inflytande på järnvägskommissionen.

Miss Johnson från Sapton, en lärarinna i ett icke-engelskt talande distrikt, anhöll att föreningen skulle upptaga i sitt arbete icke-engelsktalande folken. Hon sade att dessa skulle utgöra värdefulla medlemmar i föreningen om de kunde komma i förening med den. De äro av det bästa möjliga råmaterial, om undervisning och upplysning kunde bringas dem. "Det är icke lönt att tala till dessa människor", sade hon, "angående högre grad av Canadaismen och att tänka på dem som Bohunks".

De resolutioner som antagits vid kvinnornas möte, förelades, och efter det deras olika ändamål förklarats av de kvinnliga delegaterna, godkändes desamma.

Provinsiell landskandal.

En sak som väckte mycket intresse, och även väckte svårartade klagomål emot den provinsiella regeringen, introducerades av Albert McGregor från Keyes, som föreslog följande resolution:

"Varför, eftersom en hel del municipalsamhällen lida av tunga finansiella svårigheter på grund av att skatter icke betalas på provinsguvernement land, vilka landområden voro sålda till namnet endast, till spekulanter, för några år sedan, utan att köparen behövde betala ned mer än en tiondedel, eller att bruka det, eller settla.

Och, varför dessa områden hava hållits långa tider och under sådana omständigheter ytterst svårt hindrat utvecklingen av distriktet,

Beslutas, att vid försäljningen av sagda land, municipal skatt som har uppstått under denna tid, må stå som kvarstadsrätt mot de respektiva delarna av land i favör av respektiva municipalities".

Resolutionen antogs enhälligt.

Ingen allians.

C. Rice-Jones, huvuddirektör för United Grain Growers, Limited, hänvisade till uttalanden i president J. L. Browns adress, påpekande faran av upplösning av den ekonomiska sidan av farmarerörelsen i favör av dess politiska program. Han sade att historiens blad voro fylda av exempel på utbildandet av farmareorganisationer till en särskild punkt, för att endast följas av komplett kullstörtning på grundav att de ingått i politiken. Denna fara hade icke varit till synes i lokalföreningarna, men han önskade varna medlemmarna i föreningen för vad som kan bli en följd om politiken gavs första rummet. Han trodde att föreningen kunde och skulle uträtta stora saker för folkets bästa, genom att hava tillträde till politiska göromål, men den politiska delen av arbetet måste vara avskild från de ekonomiska och undervisande delarna.

Att icke mötet hade olika åskådningar angående de linjer de progressiva medlemmarna skulle följa i den federala regeringen visades genom antagandet av följande resolution, som antogs utan diskussion:

"Detta möte uttalar som sin mening att bevarandet av det progressiva partiets identitet är absolut nödvändigt för success i vårt strävande, och att medlemmarna av partiet acceptera detta som vår opinion att intet vill döda vår rörelse fortare än en sammanslutning med endera av de gamla partierna".

Soldatanslagen.

R. E. H. Morgan från Petersfield, föreslog:

"Beslutas att vi anhålla att The Canadian Council of Agriculture petitionera till Dominion regeringen att utse en komité för att grundligt genomgå arbetet av Soldier Settlement Board, och att minst tvenne soldatsettlare inväljas i kommissionen".

Mr. Morgan staterade, att en stor del av soldatsettlementlandet har övergivits, på grund av att det varit en sådan kvalité, att det varit omöjligt för en man att där göra sin utkomst. En del av dessa ha emellertid blivit sålda igen till andra soldat-settlare, vilka, förutom att betala för landet, ha nödgats att stå för alla inteckningar i desamma.

Efter diskussion av saken, beslöt mötet att bedja det progressiva partiet att upptaga frågan i Ottawa, och fordra en grundlig undersökning i hela soldatsettlementförhållandet.

De nationella järnvägarna.

En resolution förelagd av Peter Cameron, antogs, återupprepande U. F. M:s understöd angående publikt ägandeskap av järnvägar, och fördömande försök att överlämna de nationella järnvägarna till C.P.R.

Bland övriga resolutioner som antogos under den sista sessionen av mötet på fredags kvällen, var att söka erhålla strängare regler för censurering av biografbilder, vilket introducerades av Brandon delegaterna; att söka vidare publicering angående den föreslagna municipala hagelförsäkringen; att stumpavgiften på timmer för settlare reduseras till $1.50 per 1,000 fot från $3.00, och att fem års klausulen för detta privilegium borttages. Detta antogs efter ett kraftigt anförande av L. P. Bancroft, nyvald parlamentsmedlem från Selkirk.

ER PLIKT MOT ER SJÄLV ÄR ATT SPARA

Mannen med ett sparbankskonto behöver ej oroas för framtiden.

Sparsamhet förenat med beslutsamhet är en av de mest nyttiga vanor att förvärva.

En sparbanksavdelning vid var bransch av

THE ROYAL BANK OF CANADA

Inbetalt kapital och reservfonder....$40,000 000
Totaltillgångar $483,000,000

Landsmän!

Skall jag taga vara på min broder?

Under denna rubrik vill jag till alla, som träffas av dessa rader, vördsamt anhålla om en liten hjälp för en landsman, som genom sjukdom placerats i denna belägenhet, där vi kunna hava glädjen att visa i handling vårt deltagande för en lidande broder.

Personen ifråga är Peter Emanuel Olson från Product, Sask., som varit oförmögen till arbete sedan han träffades av influensan i februari 1919. Som influensan sedermera urartade till en svårbotlig bröståkomma, måste han först underkasta sig en operation på hospital i Winnipeg, och nu sedan i juni 1921 har han varit intagen vid Fort Qu'Appelle Sanatorium och måste troligen stanna där hela denna vinter. Som vi känna till, så tager det otroligt med pängar att anlita läkare. Därföre, landsmän, låt ej detta rop få ohört klinga över Canadas vida yta, kunna vi lätta en lidandes börda i någon mån, så låt oss då med glädje bidraga med vår skärv. Bidrag kan sändas direkt till Peter Olson, Saskatchewan Sanatorium, Fort Qu'Appelle, Sask., eller också till undertecknad, som vill vara ansvarig för de medel, som insändas till mig, och för vilka jag skall redovisa i Svenska Canada-Tidningen eftersom de inflyta.

Chas. Wehlen.

Product, Sask., Jan. 1922.

Ovanstående upprop vilja vi på det bästa rekommendera och samtidigt föreslå att pängarna insändas till Mr. Chas. Wehlen, Product, Sask., vilken lovat redovisa för alla insända medel i denna tidning. Vi anse det vara bäst sända pängarna till honom, så att en man har hand om hela insamlingen. Vi äro säkra om att alla bidrag, om det så blott är 50 cents, äro välkomna. Landsmän, gören vad I kunnen för en sjuk och behövande landsman. — RED.